

Dosarul nr. 1ra-1373/2022
1-21046378-01-1ra-05092022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Tampei Tatiana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2022, în cauza penală în privința lui,

Nazar Sergiu .....

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 30.03.2021 – 29.06.2021;

Instanța de apel: 05.10.2021 – 23.05.2022;

Instanța de recurs: 05.09.2022 – 26.10.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 29 iunie 2021, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Nazar Sergiu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, s-a aplicat acestuia pedeapsa, sub formă de închisoare, pe termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, conform art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat pedeapsa închisorii aplicată în privința cet. Nazar Sergiu, fixându-i o perioadă de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la data de 20.03.2021, aproximativ la orele 09:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport, conducea mijlocul de transport de model „Skoda Favorit” cu n/î „XX XX xxxx”, deplasându-se pe drumul public din sat. Bulboaca, r. Anenii Noi, fiind stopat de către angajații de poliție pentru verificare și examinare medicală

privind gradul de ebrietate alcoolică. Conform testării alcooscopice nr. 76 din 20.03.2021 s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,32 mg/l de alcool, ce constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Nazar Sergiu a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, individualizată prin „Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere”.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul în Procuratura r-lui Anenii Noi, Roșior Elena a declarat apel împotriva sentinței nominalizate, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, recunoașterea inculpatului Nazar Sergiu vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Codul penal și a-i aplica acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În motivarea apelului, procurorul a indicat că, în viziunea acuzării instanța în sentință face trimitere la cazierul penal al inculpatului, la caracteristica de la locul de trai al inculpatului, care este negativă, la faptul, că acesta se află la evidenta narcologică cu diagnoza ca consumator de droguri, dar se limitează doar la reflectarea formală a acestora, ci nu și la atitudinea acestuia față de comiterea repetată a aceleiași infracțiuni într-un termen destul de restrâns.

La solicitarea pedepsei acuzarea a orientat corect instanța și a ținut cont de următoarele circumstanțe și anume: personalitatea inculpatului, confirmat prin conținutul cazierului penal și cel contravențional, comportamentul acestuia în societate și atitudinea acestuia față de executarea pedepselor stabilite în privința acestuia, caracteristica de la locul de trai, care este negativă, cazierul contravențional, faptul consumului de droguri etc.

Menționează, că infracțiunea pentru care este învinuit Nazar Sergiu, aduce atingeri unor valori importante ocrotite de legea penală, cu impact social deosebit, iar neglijența acestora ar crea făptuitorului și altor persoane impresia că legea penală poate fi sfidată, contribuind la încurajarea în săvârșirea unor fapte similare. Circumstanțele atenuante ale responsabilității lui Nazar Sergiu, conform art. 76 Cod penal - căință sinceră. Circumstanțele agravante ale responsabilității lui Nazar Sergiu, conform art. 77 Cod penal - comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai comis fapte similare. Ținând cont de circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului,

de prevederile art. 75 Cod penal și anume: - de gradul de pericol ce-1 prezintă pentru societate inculpatul și anume faptul, că anterior inculpatul a fost judecat, modul de comportare a inculpatului, atitudinea față de infracțiunea comisă duc la concluzia, că pedepsele non-privative de libertate nu a dus în nici un mod la corectarea și reeducarea inculpatului.

Susține că, la individualizarea pedepsei, de către instanța de judecată s-a ignorat prevederile art. 61 Cod penal „Noțiunea și scopul pedepsei penale”, în acest context este necesar de menționat prevederile art. 2 alin. (2) Cod penal, care stipulează, că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, iar art. 75 alin. (1) Cod penal, stipulează, că ”persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului Penal”.

Procurorul a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de privațiune de libertate pe un termen posibil de șase luni de zile, dând o apreciere obiectivă situației de fapt, că anterior fiind condamnat instanța i-a stabilit o pedeapsă penală sub formă închisoare cu aplicarea art. 90 Cod penal, instanța a tolerat o astfel de faptă prin emiterea unei astfel de sentințe, cu aplicarea unei pedepse ce nu corespunde gravității faptei, consideră că tolerează faptele ilegale ale inculpatului, creându-i inculpatului o facilitate excesivă pentru comiterea altor fapte social periculoase, care ar putea avea urmări mult mai grave decât cele existente, pentru societate.

Conform practicii CEDO, Statul parte la regulile de aplicare în sensul larg al legislației, ar trebui să aibă o atitudine mult mai aspră asupra circumstanțelor care ar servi drept principiul de curmare a activității ilicite în orice domeniu, cum ar fi vital, economic și cultural și est problema Statului cum și prin care metode ar putea întreprinde aceste măsuri, întru obținerea acestui scop, care ar proteja o sănătate publică și socială de valoare.

Mai mult ca atât, conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.16 din 31.05.2004 cu privire la individualizarea pedepsei și anume în alin.(3) este stipulat, că în conformitate cu principiul individualizării pedepsei, instanța de judecată aplică pedeapsa, luând în considerație caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciului și mărimea daunei cauzate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2022 a fost admis apelul procurorului în Procuratura r-lui Anenii Noi, Roșioru Elena, casată parțial sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 29.06.2021, în partea aplicării pedepsei și a prevederilor art. 90 Cod penal, pronunțată o

nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care pedeapsa penală de 6 luni închisoare aplicată inculpatului Nazar Sergiu în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, s-a dispus a fi executată real în penitenciar de tip semiînchis, cu calcularea termenului pedepsei de la data reținerii acestuia de către organele competente.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel pentru a decide în sensul dat, examinând probatoriul, a considerat dovedită indubitabil vina inculpatului Nazar Sergiu în conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere” acțiunile lui just fiind calificate în temeiul art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Cu privire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că instanța de fond a aplicat inculpatului Nazar Sergiu, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pedeapsa în formă de 6 luni închisoare, iar în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa stabilită lui Nazar Sergiu, a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani. Instanța de fond a considerat, că în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, reținând faptul că faptul că inculpatul se căiește sincer de cele săvârșite și faptul că are la întreținere copii minori, executarea reală a pedepsei închisorii nu ar fi proporțională cu fapta săvârșită.

În acest context, instanța de apel a considerat că, instanța de fond pripit a conchis că în privința lui Nazar Sergiu sunt aplicabile prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, în situația în care, la adoptarea soluției, urma să țină cont că, inculpatul anterior, a fost atras la răspundere penală pentru o infracțiune similară, fapt ce denotă că inculpatul nu a pășit pe cale corijării. Potrivit datelor de ancheta Nazar Sergiu nu este angajat în câmpul muncii, se află la evidența la medicului narcolog /f.d.24/, se caracterizează nesatisfăcător în localitate, potrivit caracteristicii eliberate de către Primăria s. Bulboaca din 24.03.2021 /f.d.26/. Prin urmare acestuia i s-a acordat șansa de a se corija conduita și a demonstra că cele comise constituie un incident în biografia acestuia, însă în final acestea au fost ignorate, ultimul săvârșind o nouă infracțiune cu intenție, din care considerent, sentința contestată la caz, urmează a fi casată parțial.

Sanctiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an. În calitate de circumstanțe atenuante conform art.

76 Cod penal, în privința inculpatului Nazar Sergiu, instanța de judecată a identificat – căință sinceră, recunoașterea vinovăției. Nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă - recunoașterea vinei de către inculpat, or, recunoașterea vinovăției atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, și nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică, însă acest fapt nu afectează legalitatea sentinței la capitolul numirii pedepsei penale.

În calitate de circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, în privința inculpatului Nazar Sergiu, instanța de judecată a reținut - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară. În conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală „Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.”

Astfel, potrivit materialelor cauzei, instanța de apel a reținut că prin sentința Judecătorei Botanica din 06.10.2008, inculpatul Nazar Sergiu a fost condamnat în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime 6000 lei. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 22.05.2012, inculpatul Nazar Sergiu a fost recunoscut vinovat în baza art. 217 alin. (2) și art. 217¹ alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 3 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepse în baza art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 1 an. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 15.01.2020, inculpatul Nazar Sergiu a fost recunoscut vinovat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore.

S-a reținut că la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Nazar Sergiu, prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, care

nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, a recunoscut vina incriminată, cauza penală fiind examinată în procedura simplificată în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, anterior a comis alte fapte ilegale.

Efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, justificat acestuia urmează a fi numită o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, fără ai fi aplicată inculpatului Nazar Sergiu instituția suspendării condiționate.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că anume pedeapsă cu executare pe un termen de 6 luni închisoare, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptelor comise de inculpat, cât și personalității acestuia.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Tampei Tatiana în numele inculpatului, care invocând incidența pct. 10) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2022, în partea numirii pedepsei cu menținerea în această parte a sentinței primei instanțe.

5.1. În motivarea recursului ordinar declarat a invocat că nu este de acord cu pedeapsa aplicată condamnatului prin decizia instanței de apel, deoarece instanța nu a ținut cont de starea de sănătate a condamnatului și nu au fost cercetate probe cu privire la personalitatea acestuia.

Pedeapsa penală sub formă de închisoare cu suspendare conform prevederilor art. 90 Cod penal, stabilită de instanța de fond, o consideră corectă și echitabilă.

Menționează că instanța de apel a considerat ca circumstanță agravantă, condamnarea anterioară a lui Nazar Sergiu, care a fost executată integral, fără a ține cont că infracțiunea nu a fost comisă în termen de probă.

Indică că pedeapsa penală se stabilește conform faptei comise.

Nazar Sergiu este grav bolnav de o boală foarte contagioasă, de tuberculoză în formă deschisă.

La aplicarea pedepsei instanța de apel nu a ținut cont de căința sinceră a condamnatului și că cauza penală a fost examinată în procedură

simplificată. Iar la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare atât prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75 – 88 Cod penal, care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

În același timp, ținând cont de condițiile inumane și degradante în penitenciare, precum că în Republica Moldova nu este un penitenciar cu statut de spital, consideră că Nazar Sergiu va fi silit să execute o pedeapsă reală fiind pusă în pericol viața și sănătatea acestuia.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul cererii de recurs ordinar se constată, că recurentul semnalează temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Tot din sumarul recursului declarat rezultă, că autorul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de inculpat și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, recurentul însă, critică decizia instanței de apel prin care a fost modificată modalitatea de executare

a pedepsei cu închisoarea, fiind excluse prevederile art. 90 Cod penal, astfel considerând-o neîntemeiată, sub aspectul individualizării pedepsei.

În acest context, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând soluția instanței de apel, care a menținut pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, aplicată de către prima instanță, modificând modalitatea de executare, Colegiul penal conchide că instanța a motivat pe deplin și suficient necesitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare cu executare în penitenciar, motivare care este corespunzătoare practicii judiciare, ținându-se cont de toate circumstanțele prezentei cauze penale și cele personale ale inculpatului Nazar Sergiu, care potrivit materialelor cauzei prin sentința Judecătorei Botanica din 06.10.2008, a fost condamnat în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime 6000 lei, prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 22.05.2012, a fost recunoscut vinovat în baza art. 217 alin. (2) și art. 217¹ alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 3 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepse în baza art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 1 an, și prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 15.01.2020, a fost recunoscut vinovat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore, aspecte care justifică complet aplicarea pedepsei sub formă de închisoare.

Cu referire la alegațiile recurentului privind necesitatea dispunerii suspendării executării pedepsei cu închisoare, Colegiul penal notează că în conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar, aceasta *poate* dispune suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei.

Astfel, Colegiul penal evidențiază că lexemul „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Instanța de apel a reținut la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Nazar Sergiu, prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 Cod penal, gravitatea infracțiunii săvârșite, care prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, care nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, a recunoscut vina incriminată, cauza penală fiind examinată în procedura simplificată în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, anterior a comis alte fapte ilegale.

Instanța de recurs atestă iraționalitatea modificării modului de executare a pedepsei stabilite.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii

săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Astfel, luând în considerație personalitatea inculpatului, Colegiul penal conchide asupra faptului că infracțiunea comisă de către Nazar Sergiu nu reprezintă un incident în viața acestuia, dar acțiuni intenționate, fapt care determină lucid temeinicia soluției instanței de apel privind executarea reală a pedepsei cu închisoare stabilite inculpatului.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către partea apărării, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia.

Astfel, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, Colegiul penal atestă că acestea au constituit obiect de examinare în instanța de apel, asupra cărora instanța s-a expus, complet, argumentat și motivat.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în *cauza Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că eroarea invocată în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Tampei Tatiana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2022, în cauza penală în privința lui *Nazar Sergiu xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **25 noiembrie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie